

основними напрямками проведення контрольних процедур, які дозволять попередити або мінімізувати негативний вплив ризиків, є:

- заходи превентивного контролю, реалізація яких спрямована на обмеження можливості виникнення небажаних наслідків, при цьому важливість цього виду контролю прямо залежить від розміру негативного впливу факторів;

- контрольні заходи, які мають корегувальний характер, застосовуються в разі необхідності усунення небажаних наслідків, які виникли раніше;

- директивні контрольні заходи реалізують у випадку, коли запланований результат був досягнутий, або ж у разі, якщо небажані події не відбулися;

- контрольні заходи, необхідні для виявлення причин виникнення небажаних подій та відповідних втрат для підприємства;

- контроль результатів діяльності полягає у визначенні ключових орієнтирів за пріоритетними цілями функціонування підприємства.

Список використаних джерел: 1. Дайновський Ю. А. Внутрішній контроль в управлінні діяльністю підприємств: сутність, значення. *Вісник Львівської комерційної академії. Серія економічна*. 2016. Вип. 50. С. 105-109. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlca_ekon_2016_50_21.

УДК 657

Т. Т. Гринів, канд. екон. наук, доц. кафедри обліку та оподаткування

Т. В. Голотюк, студентка

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ АУДИТУ ДОВГОСТРОКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Ключові слова: аудит, зобов'язання, перевірка процедури.

Аудит довгострокових зобов'язань надає замовникам аудиторських послуг можливість здійснити оцінку ефективності функціонування системи управління в частині їх формування та використання ресурсів, що характеризує ефективність діяльності суб'єкта господарювання. Від повноти та достовірності інформації про стан ефективності управління ресурсами підприємства, а також залученими ресурсами та зобов'язаннями залежить оцінка ефективності діяльності підприємства.

Для того щоб провести аудиторську перевірку довгострокових зобов'язань, аудитору потрібно обрати доцільні методи та визначити процедури. Для цього аудитор має дослідити умови формування зобов'язань, зокрема: кредитні угоди, в яких зазначається сплата відсотків за користування кредитом; господарські операції (суми можуть бути досить великими за розміром та можуть призвести до суттєвого викривлення фінансової звітності); врахування ризиків щодо можливих неопублікованих операцій тощо.

Коли операції здійснюються на великими сумами, аудитору необхідно провести суцільну перевірку зобов'язань, з метою уникнення шахрайства з боку облікового та управлінського персоналу й викривлень фінансової звітності для надання користувачам правдивої інформації щодо стану зобов'язань у суб'єкта господарювання [1].

Процес аудиторської перевірки довгострокових зобов'язань включає такі аналітичні процедури (рис. 1).

Рис. 1. Аналітичні процедури під час проведення аудиту довгострокових зобов'язань

Під час планування аудиту визначається склад аудиторської групи, робочі місця для членів аудиторської групи, комунікації, транспортне забезпечення та інші питання організаційного спрямування. Важливою складовою процесу проведення аудиту є оцінка системи внутрішньогосподарського контролю. Зважаючи на те, що зобов'язання є витратами підприємства, аудитору під час проведення оцінки потрібно дослідити питання щодо укладання договорів, погашення тіла кредиту, сплати відсотків та здійснення контролю над обліковим процесом, шляхом здійснення раптових перевірок [2].

Під час проведення перевірки первинних документів у частині обліку довгострокових зобов'язань, аудитор має використовувати один із методів організації: вибірковий, суцільний, комбінований та аналітичний. На вибір методів досить суттєво чинить вплив оцінка системи внутрішнього контролю та рівень довіри до управлінського персоналу суб'єкта господарювання [3]. Зважаючи на важливість достовірності даних бухгалтерського обліку в частині зобов'язань, доцільно проводити суцільну перевірку.

Завдання аудиту довгострокових зобов'язань наведено на рис. 2.

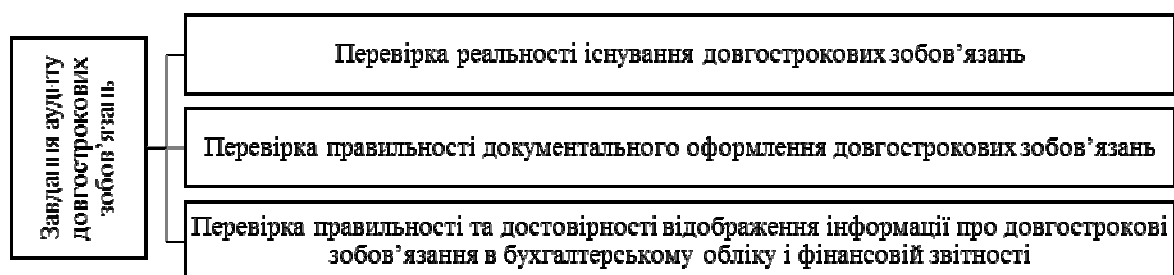

Рис. 2. Завдання аудиту довгострокових зобов'язань

Джерелами інформації для проведення контролю довгострокових зобов'язань є Наказ про облікову політику, кредитні договори з банками, розрахунки платежів, банківські виписки, договори довгострокової оренди, векселі, облігації та документи про їх використання, документи

оформлення відстрочених податкових накладних та інших довгострокових зобов'язань, реєстри аналітичного та синтетичного обліку, головна книга, документи фінансової звітності [4].

У процесі здійснення аудиту довгострокових зобов'язань аудитором застосовується низка методичних прийомів: арифметична перевірка, внутрішні та зовнішні підтвердження, спостереження за відображенням зобов'язань у системі бухгалтерського обліку, усне опитування персоналу підприємства, запити аудитора, документальна перевірка, аналіз та синтез тощо.

Тобто застосування у практичній діяльності узагальнених напрямків організації та методики аудиту довгострокових зобов'язань забезпечує шлях до покращання генерування інформації для підвищення ефективності її використання управлінською системою суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел: 1. Цал-Цалко Ю. С., Мороз Ю. Ю., Суліменко Л. А. Аудит: навч. посібник / за заг. ред. Ю. С. Цал-Цалко. Житомир: Рута, 2012. 389 с. 2. Петрик О. А. Організація та методика аудиту підприємницької діяльності: навчальний посібник. Київ: КНЕУ, 2008. 356 с. 3. Проскуріна Н. М. Процедурне забезпечення аудиту. Теорія та практика: монографія. Київ: Інформ.-аналіт. агенство, 2011. 739 с. 4. Сухарева Л. О., Закалінська К. О. Аудит: оцінка якості системи бухгалтерського обліку: монографія. Донецьк : Вебер, 2009. 263 с.

УДК 657

К. М. Круглік, студентка Інституту банківських технологій та бізнесу

О. І. Коблянська, канд. екон. наук, доцент кафедри обліку і оподаткування Інституту банківських технологій та бізнесу

ДВНЗ «Університет банківської справи», м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ РОЗРАХУНКІВ ІЗ ПОКУПЦЯМИ ТА ЗАМОВНИКАМИ

Ключові слова: аудит, розрахунки з покупцями та замовниками, дебіторська заборгованість, загальна стратегія аудиту, план аудиту, аудиторський висновок.

У зміцненні фінансового стану і платоспроможності підприємства вагома роль належить аудиту за станом розрахунків із контрагентами, динамікою дебіторської заборгованості. Основне призначення аудиту розрахунків із покупцями і замовниками полягає в тому, щоб допомогти підприємству сформулювати рекомендації та визначити заходи з ліквідації заборгованості, не лише як засобів покращення розрахункових операцій, але і фінансового стану підприємства. Аудит повинен бути організований так, щоб адекватно відображати всі аспекти діяльності суб'єкта, що перевіряється, настільки, наскільки вони відповідають перевірній фінансовій інформації [2].

Мета аудиту розрахунків з покупцями і замовників полягає у висловленні незалежної думки аудитора щодо наявності, правильності відображення на рахунках бухгалтерського обліку дебіторської заборгованості суб'єкта господарювання відповідно до нормативних актів України та внутрішніх правил підприємства [1].

Основними завдання аудиту розрахунків з покупцями та замовниками є:

1. Перевірка законності виникнення дебіторської заборгованості й контроль своєчасності погашення заборгованості, аналіз доцільності та своєчасності заходів, вжитих підприємством щодо ліквідації обставин, які спричинили прострочену заборгованість.

2. Перевірка правильності оформлення первинних документів при розрахунках із покупцями і замовника (особливу увагу слід звернути на наявність договорів із покупцями і замовниками, важливим є виявлення разових договорів на постачання товарів, робіт (послуг) на великі суми коштів).

3. Перевірка правильності відображення в обліку розрахунків з покупцями та замовниками, визначення необхідності та правильності формування та використання резерву сумнівних боргів.

4. Оцінювання стану синтетичного та аналітичного обліку розрахунків з покупцями та замовниками, якості відображення господарських операцій у бухгалтерському обліку облікових регістрах та звітності [2].

Необхідні облікові дані для проведення аудиту розрахунків з покупцями і замовниками містяться в: первинних документах, регістрах синтетичного й аналітичного обліку, фінансовій звітності [1].